

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἵψηλὴ ἔκφρασις.

Τὸ τηλεγράφημα δι' οὗ ὁ ἡμέτερος Βουλευτὴς κ. Α. Ρηγόπουλος διεβίβασεν ἐνταῦθα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα συνεντεύξεώς του, περὶ μὴ κυρώσεως τῶν νέων φορολογικῶν νόμων, παρήγαγε σκάνδαλον ὅπερ, ὡς φαίνεται, δὲν θὰ παρέλθῃ ἀνευ θορύβου, καθ' ὅσον ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἐδράζετο αὐτοῦ προθύμως καὶ ἀγωνίζεται νὰ σύρῃ ἐξ αὐτοῦ συμπεράσματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον σπουδαία. Ἐν τῷ τηλεγραφίῳ ἐκεῖνο, ὅπερ δημοσιεύθη ἐν ἰδιαιτέρῳ παραρτήματι διενεμηθῆν ἐνταῦθα εἰς πολλὰ ἀντίτυπα, ἀπαντᾷ καὶ ἡ ἐπομένη φράσις, ὡς ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Βασιλέως ἐξενεχθεῖσα: ὅτι δηλονότι ὁ Βασιλεὺς εἶπεν τῷ ἡμέτερῳ βουλευτῇ ἀνασκευάζοντι τὰς ἀντιρρήσεις Του, εἰ ὅλοι οἱ βουλευταὶ παρήσαν, θὰ κατεψηφίζοντο οἱ φόροι, ὅπερ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον ὅτι ὁ ἀνώτατος Ἀρχων πέποιθεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον του δὲν ἀπολαύει τῆς τοῦ ἔθνους ἐμπιστοσύνης. Ὅπως ἐὰν παρομοίᾳ φράσει ἐξήλθε τῶν χειλέων τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐλέχθη πρὸς Βουλευτὴν παριστάμενον ἐνώπιόν του ὡς ἀντιπρόσωπος μεγάλης μερίδος πολιτῶν καὶ ζητοῦντα νὰ πείσῃ αὐτὸν νὰ ποιήσῃται χρῆσιν προνομίας τοῦ στόματος, ὁ ἀνώτατος Ἀρχων ἐξεδήλωσεν, ἐν τῇ ἐπισημότητι τῆς ἀρχῆς ἣν ἐκπροσωπεῖ, φρόνημα περὶ τῆς κυβερνήσεώς του ἐνέχον ἀρνησθαι τῆς ἐνόμου ἢ κοινοβουλευτικῆς ὑποστάσεώς της, ἢ δὲ ὑψηλὴ αὕτη ἔκφρασις ἀνατρέπει τὴν μόνον ἀσφαλῆ βάσιν ἐφ' ἣς ἐρείδεται καὶ τὸ γόητρον καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ὑπουργείου.

Διὰ τοῦτο πολλὴ ἀποδίδεται σημασία εἰς τὴν φράσιν ἐκεῖνην τοῦ τηλεγραφήματος καὶ ζωηρῶς συζητεῖται ὑπὸ τῶν παρεκκολουθούντων τὴν ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν δημοσίων πραγμάτων ἢ ἐννοια αὐτῆς. Ἐν τούτοις τὸ κοινὸν δὲν πρέπει νὰ σπεύδῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐπεισοδίου τούτου, καθ' ὅσον μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐδόθη αὐτῷ ἀθεντικωτέρα ἐξήγησις καὶ πιθανὸν εἶναι νὰ ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου χώρον παρανοήσεις τις τῶν λόγων τοῦ Βασιλέως ἐκ μέρους τοῦ ἡμέτερου ἀντιπροσώπου· τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἐπικρατεῖ ἡ ἀμφιβολία αὕτη, καθ' ὅσον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μέχρι σήμερον ἐπεδείξατο ἄκραν εὐλάβειαν πρὸς τὰ συνταγματικὰ νόμιμα, οὐδ' ἐφωράθη ποτὲ ἐπιλαθόμενος τῆς ὑπερόχου ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεώς του, διὰ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι σήμερον ἐκτίθησι τὸσον ἀνεπιφυλάκτως τὴν ἀπόστασιν τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἐκπεπληγμένου ἔθνους. Τὸ ἐφ' ἡμῖν μέχρις ἐτέρας ἐξηγήσεως δεχόμεθα μᾶλλον ὅτι ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς δὲν ἀντελήφθη ὀρθῶς τῆς ἐνοίας τῶν βασιλικῶν λόγων, ὅτι ἴσως κατὰ τὴν μεταβίβασιν ἢ ἀντιγραφὴν τοῦ τηλεγραφήματος παρεσέφρησε κατὰ παραδρομὴν ἢ λάθος ἢ σκανδαλίσιμα φράσεις καὶ ὅτι ὅσον τάχιστα θὰ ἐπέλθῃ ἐπανόρθωσις καὶ πληρυστέρα ἐξήγησις.

Ὅπως ὅμως ποτ' ἀν ἦ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο λυπηρὰν ἐνεποίησεν αἰσθῆσιν παρὰ πᾶσι ταῖς συλλογιζομένοις, οἰαδήποτε δ' αὐτοῦ ἐκδοχὴ καὶ ἀν ἦν ἀληθής, οὐδαμῶς ἰκανοποιεῖ τὸ ἀνεπτυγμέ-

νον φρόνημα τοῦ τόπου, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιθυμεῖ τὴν περὶ τῶν ὑφίστων τοῦ Κράτους συμφερόντων ἔκφρασιν τῶν ἐπιστήμων ἀνδρῶν ἀπηλλαγμένη πάσης ἐπιπολαιότητος ἢ ἀπερισκεψίας. Εἴτε ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων ἐξήνεγκε τὴν περὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν φόρων θεωρίαν, ἥτις διεβιβάσθη ἡμῖν τηλεγραφικῶς, εἴτε ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς παρενόησε τοὺς βασιλικούς λόγους, τὸ σκάνδαλον δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον οὐδὲν νὰ ἐξεγερθῇ ἐλεγκτικὴ ἢ τιμητικὴ τῶν λόγων τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, βεβαίως ὅμως θ' ἀλλήλωμεν πάντες ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ δευτέρᾳ θὰ οἰκτείρωμεν τὴν ἀπροσεξίαν τοῦ ἡμέτερου βουλευτοῦ ὅστις τόσον ὀλίγον ἐγνώρισεν νὰ ἐκτιμᾷ τὴν περιποιηθεῖσάν αὐτῷ τιμὴν, τοῦ νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὡς ἀντιπρόσωπος μεγάλης ὁμάδος πολιτῶν, διὰ νὰ παρανοῆ τοὺς λόγους Του, κακῶς ν' ἀντιλαμβάνηται αὐτῶν καὶ νὰ θέτῃ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ λόγους δυναμένους νὰ συνταράξωσι τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, καὶ νὰ παραγάγωσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ σκάνδαλον τοῦ χειροτέρου εἶδους.

Ἐπειδὴ οὐδὲν ἦττον μεγίστη ὑπάρχει διαφορὰ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ γεγονότος τούτου, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐκτίμησιν, ἐφ' ὅσον τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ Βασιλέως ἢ ἐκ τῆς παρανοήσεως τοῦ ἡμέτερου βουλευτοῦ, ἀναγκαῖα ἀποβαίνει ἀθεντικωτέρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξήγησις ἥτις βεβαίως δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἐπέλθῃ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἐἶχονεν γράψῃ τ' ἀνωτέρω ὁπόταν αἱ χεῖρες ἀφιχθεῖσαι ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν ἐφημερίδες διεφώτισαν τὸ ζήτημα, ὅπερ ἤγαγεν εἰς μέσον ἢ εἰς τὸ στόμα τοῦ Βασιλέως τεθεῖσα φράσις· εὐτυχῶς δὲ ἢ δοθεῖσα ἐξήγησις ἐστὶ λίαν ἰκανοποιητικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὸ οὐσιώδες μέρος τῆς ὑποθέσεως καὶ μόνον ἐπαρῖνει εἰς τὸν ἡμέτερον βουλευτὴν σκιάν τιμῆ, τὴν ὑπόνοιαν δηλ. ὅτι ἀπέδωκεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως νόημα τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν εἶχον.

Ἡ ἀΐσθησις τὸ ὄργανον τοῦ Ἵπουργείου ἐν φράσει ἀθεντικῇ ἐποιήσατο τὴν ἐπομένην δὴλωσιν, ἥτις φαίνεται ὅτι δίδεται μετὰ προηγουμένην συνεξήγησιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀλήθεια αὐτῆς ἐστὶν ἀναμφισβήτητος:

«Τὰ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ρηγόπουλου τηλεγραφηθέντα εἰς Πάτρας, περὶ ὅσων δὴθεν ἤκουσεν ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως, εἶναι ἀ-τικῶς ἀντιθετὰ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Αἱ εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ κ. Ρηγόπουλου ἀπαντήσεις τοῦ βασιλέως μαρτυροῦσι τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ ὑπουργεῖον καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν τῆ εἰσηγήσει τῆς κυβερνήσεως ψηφισθέντων ὑπὸ τῆς βουλῆς μέτρων. Αἱ πρὸς τὸν κ. Ρηγόπουλον ἀποταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως βραβεῖαι ἐπιτηκμήσεις ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ὁ βουλευτὴς οὗτος ἐπιλαθόμενος τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ θέσεως τοῦ συνταγματικοῦ ἡγεμόνος, ἀδιάλειπτον ὅμως ἔχει ὁ

Βασιλεὺς τὴν συνείδησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς βασιλείας, ἐπιβάλλων τὸν πρὸς τὸ πολίτευμα σεβασμὸν εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀποτεινομένους».

Ἐξ ἄλλων πηγῶν μανθάνομεν ὅτι κατὰ τὴν συνέντευξίν του πρὸς τὸν Βασιλέα ὁ ἡμέτερος βουλευτὴς ἐταράχθη καὶ παρενόησε τὸ νόημα τῶν λόγων οὗς ἤκουσε: Ὁ Βασιλεὺς ἠρώτησε ποῦ ἦταν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ὅτι ἐψηφίζοντο οἱ φορολογικοὶ νόμοι, ἀκούσας δὲ ὅτι οἱ πλείστοι αὐτῶν ἦσαν εἰς τὰς ἐπαρχίας των, εὐλόγως ἀπήντησεν ὅτι τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν ἐξηγεῖ ὡς συγκατάθεσιν, διότι ἄλλως καθήκον εἶχον νὰ ἦναι παρόντες ὅπως καταψηφίσωσιν αὐτοὺς.

Ἐπὶ τῆς λυπηρᾶς ταύτης παρεξηγήσεως τὰ σχόλια εἰσι περιττά, δι' ἡμᾶς μάλιστα ἐνταῦθα οἵτινες γνωρίζομεν καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καλῶς ἐκ τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τοῦ ἐνταῦθα συλλαλητηρίου τῆς προπαραελθούσης Κυριακῆς δημοσιεύομεν τὸ τηλεγράφημα, δι' οὗ ὁ κ. Α. Ρηγόπουλος μετεβίβασεν ἐνταῦθα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα συνεντεύξεώς του ἣν ἔσχε πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς του.

Ἀκρατόπουλον, Κόλλαν, Τσερτίδην, Καλιοντζήν, Φιλόπουλον, Πάππαν, Κορύλλου.

Πάτρας

Ἀφ ἧς ἔλαβον ἀναφορὰν δις ἔγραψα Βασιλεῖ, ὅστις σήμερον, ὡραν ἡμίσειαν μετὰ μεσημβρίαν, με ἐδέχθη. Ἐνεχείρισα αὐτῷ ἀναφορὰν. Εὐμενῶς καὶ προσκεπτικῶς με ἤκροάσθη· εἶπον αὐτῷ δέοντα κατὰ βαρυτάτων φόρων. Βασιλεὺς ἀπήντησεν: Ἄν ὅλοι βουλευταὶ παρήσαν, θὰ κατεψηφίζοντο φόροι. Ἰὼς θεωρεῖ δύσκολον ἀκύρωσιν αὐτῶν διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους καὶ διὰ συνεπείας. Ἀνεσκέυασα, ὅσον ἐπ' ἐμοί, ἀντιρρήσεις. Τέλος περιωρίσθη ἐπιμένων εἰς τὴν μὴ ἐπικύρωσιν τοῦλάχιστον φόρου οἴνου. Βασιλεὺς μελετήσῃ ἀναφορὰν, σκεφθῆσεται καὶ ἀποφασίσει. Εὐχαριστῶ Πατρικῶν Ἀδὸν τιμήσαντά με διὰ τῆς ἐντολῆς του ὑπερασπίσαι καὶ ἤδη δικαίως ἀζήσεις του. Συγχαίρω λαὸν διὰ συναίσθησιν δικαιωμάτων του. Εἴθε Βασιλεὺς εἰσακούσαι εὐχὰς τοῦ. Ἀπαντήσατε τηλεγραφικῶς λήψην παρόντος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς τοὺς Κυρίους Συντάκτας τῶν ἐγχαρῶν ἐφημερίδων «Φορολογουμένου», «Ἐμπορικῆς Παρατηρητοῦ», «Φαροῦ», «Ἐπὶ τὰ Πρόσω», «Ἐργάτου» καὶ «Ἐλλ. Ἐπαρστάσεως».

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Προϊθέμενος, κατὰ καθήκον, νὰ δώσω πρὸς τοὺς ἐντολεῖς μου λόγον περὶ τῆς ἐν τῇ βουλῇ πολιτείας μου, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ γνωστοποιήσῃτε τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, ὅτι τοῦτο θέλω πράξῃ τὴν προσεχῆ Κυριακῆν, και-

ροῦ συγχωροῦντος, περί ὥραν 4 M. M. ἐν τῇ πλατείᾳ Γεωργίου τοῦ Α΄.

Οἰκοθεν τῇ 7 Ἀπριλίου 1883.

Ἐρρωσθε

ΑΡ. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ

Βουλευτῆς ἐκ Πατρῶν.

Λαθρεμπορία.

Τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως ἡμῶν δὲν κατατρέπει μόνον, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τῶν δεινῶν ἄτινα ἔγκεινται αὐτῷ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς ὡς ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τῆς ἀσθενώσεως τῆς πίστεως, τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἡμετέρου λιμένος κτλ. ἀλλ' εἰς ταῦτα προσετέθη ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἡ λαθρεμπορία ἣτις δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἡπιωτέρων δεινῶν πάσης ἀγορᾶς. Καὶ πανταχοῦ μὲν ὅπου ὑπάρχει ἐμπόριον ἢ λαθρεμπορία ἐξασκεῖται ἐν μέτρῳ τινί, ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ὡς ἐκ τῆς ὑπεραυξήσεως τῶν εἰσαγωγικῶν ἐν γένει τελῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως συντόνου ἐπιβλέψεως, αὕτη ἀνῆλθεν εἰς βαθμὴν διαταράσσοντα οὐσιωδῶς τοὺς ὄρους τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν λαθρεμπόρων καὶ τῶν τιμίων ἐμπόρων, καὶ φέρει εἰς ἀπόγνωσιν τοὺς τελευταίους τούτους οἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐργάζωνται πλέον ὑπὸ ἀνομοίους ὄρους.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀπησχόλησε κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸν ἐνταῦθα Ἐμπορικὸν Σύλλογον «Ἐρμῆς» ὅστις διὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτοῦ διαβίβασε τῷ Ὑπουργεῖῳ τὴν ἐπομένην ἀναφορὰν, ἣς τὸ περιεχόμενον θερμῶς συνιστῶμεν τῇ Κυβερνήσει.

Ο ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

« ΕΡΜΗΣ »

Ἐν Πάτραις τῇ 6 Ἀπριλίου 1883

Πρὸς τὸ Σ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον
Εἰς Ἀθήνας.

Κύριε Ὑπουργέ.

Καὶ ἄλλοτε ὁ ἐν Πάτραις Ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλῃ δι' ἐμοῦ πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διενεργουμένων λαθρεμποριῶν καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως ταύτης, μέτρα τινὰ κατασταλτικὰ αὐτῶν, καθ' ὅσον ἡ λαθρεμπορία διενεργουμένη παρ' ἡμῖν ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ, οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου παραβιάζει καὶ διαφθείρει τὰ ἦθη τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄρους τοῦ ἐμπορικοῦ συναγωνισμοῦ οὐσιωδῶς ἀλλοιοῖ, πρὸς ἀποκλειστικὴν βλάβην τῶν τιμίων ἐμπορευμένων.

Πλὴν δυστυχῶς τὰ μέχρι τοῦδε πρὸς περιστολὴν τῆς λαθρεμπορίας τεθέντα εἰς ἐνέργειαν μέσα κατεδείχθησαν ἀνεπαρκῆ, ἢ δὲ πρὸς αὐτὴν ῥοπή ἐνισχυομένη ἐκ τῆς ὑπεραυξήσεως τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, καὶ ἐνθαρρυνομένη ἐκ τῆς χαλαρᾶς καταδιώξεως, ἐκρατύθη εἰς βαθμὴν ἐπικίνδυνον, συνεπῶς τὰ παράπονα τοῦ ἐμπορίου ἀπέβησαν ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐντονώτερα καὶ δικαιότερα.

Τὰ παράπονα ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» συνεζήτησε καὶ αὕτις τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ἐκ τῆς συζητήσεως ἐπιστάθη ὅτι ἡ λαθρεμπορία ἐξασκεῖται εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν Ἑλληνικῶν ἀκτῶν μετὰ ἄρρηστον, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς νέας ἐπαρχίας τὰ παραλία τῆς Ἀκαρνανίας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος κ.τ.λ. ὁρμητήρια ἔχουσα τὴν Πρέβεζαν καὶ τὴν διαμετακόμισιν Κερκύρας, ὅτι ἡ ἐκ τῆς λαθρεμπορίας ταύτης ζημία τοῦ δημοσίου ἐστὶ σημαντικὴ, ὅτι ἐπιδρᾷ ὀλεθρῶς εἰς τὸν ἐν ταῖς ἀγοραῖς συναγωνισμὸν μεταξὺ τῶν λαθρεμπόρων καὶ τῶν τιμίων ἐμπόρων, καὶ ὅτι τὰ πρὸς περιστολὴν αὐτῆς τεθειμένα εἰς ἐνέργειαν διοικητικὰ μέτρα εἰσὶν ἀτελεσφόρητα.

Καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐνταῦθα τελωνεῖου ἐθεσβαίωθη, ἐξ ἐπιτοπίου ἐρεῦνης, ὅτι τὰ λαθρεμπόρια πηγὴν ἔχουσι τὴν Πρέβεζαν, ἐκεῖ μεταφέρονται τὰ ἐμπορεύματα (καφέδες, ζαχαροί, πετρέλαια κτλ.) ἐκ τῆς διαμετακόμισως Κερκύρας, εἴτα φερτῶνται εἰς ἱστοφόρα πλοία καὶ λαθρεμπορεύονται εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ Κράτους, ἰδίως δὲ εἰς τὰ παραλία Ἀκαρνανίας, Κεφαλληνίας, Λευκάδος, Ἰθάκης, Ζακύνθου, Πατρῶν καὶ μέχρι τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου, οὕτω δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῆς ὑπόπτου ζώνης, ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ καταδιώξις τῶν λαθρεμπόρων ὑπὸ τῆς ἀτμοτελωνίδος καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.

Ὁ Σύλλογος βεβαίως συναισθανόμενος τὸ στίγμα τοῦτο τοῦ ἐμπορίου καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ ζημίας, ἐπιθυμῶν δὲ μεγάλως τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ, ἔγνω ὅτι πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ δέον ἢ τελωνειακὴ ἀστυνομία νὰ ἐνισχυθῇ διὰ μικροῦ τινος πλοίου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ὅπερ σταθμισθὼν διωκτικῶς παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Ἀμβρακικοῦ Κόλπου νὰ συμπράττῃ μετὰ τῆς ἀτμοτελωνίδος, καὶ τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ συστήσῃ θερμῶς ὁ Σύλλογος τῷ Σ. Ὑπουργεῖῳ ὡς λίαν ἀποτελεσματικόν.

Τὰ λαθρεμπόρια πάνυ δυσκόλως ἤθελον διαφθεῖναι τὴν τελωνιακὴν ἐπαγρύπνησιν ἐν τὰ πλοία ἐξερχόμενα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου ὑφίσταντο τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πληρώματος βασιλικοῦ τινος πλοίου καὶ ἐσημειούτο ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἐπὶ τῶν πιστοποιησῶν τῶν οὕτω τὰ πλοία ἐκεῖνα προσορμιζόμενα εἰς τὸν πρῶτον λιμένα τοῦ βασιλείου, εἰσὶν ὑποχρεωμένα νὰ ἐπιδείξωσι τὰς πιστοποιήσεις αὐτῶν εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας παραχρῆμα θὰ συντάσσωσι τὰ δηλωτικὰ τῶν καὶ οὕτω θέλει ματαιοῦσθαι πᾶσα δολία πρόθεσις.

Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ συστήσω πρὸς τὸ Σεβαστόν Ὑπουργεῖον, ἥτις ἐντολῇ τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου οὕτινος προέβηται καὶ διερχομένη τὴν εὐχὴν τοῦ σωματοῦ τοῦτοῦ νὰ εὐχθῶ ὅπως διὰ μέσων δραστηκῶν ἐπέλθῃ ἡ ἀρεὶς κακοῦ ζημιούτου τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, δυσφημοῦντος τὸν τόπον καὶ παραβιάποντος τὸ ἐμπόριον εἰς τὴν κυριώτερον αὐτοῦ βῆσιν.

Ἐυπαιθέστατος

Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου

Πατρῶν «Ἐρμῆς»

Δ. ΣΤΑΜΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν ἐκ παλαιοῦ διαπρατόμενα ἐλεσινὰ καὶ ἔκτροπα ἐκ μέρους τῶν λεμβούχων, ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ προσελκύσωσι τὴν προσοχὴν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, διότι οὐ μόνον ἔχουσι ἐγκληματικὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ διότι προσάπτουσι μέγα στίγμα εἰς τὸν τόπον καὶ καθιστῶσι προβληματικὴν τὴν ἀσφάλειαν λιμένος πόλεως ἐμπορικῆς εἰς ὃν προσορμιζονται καὶ ὁρμοῦσι καθ' ἐκάστην τόσα πλοία καὶ ἀτμόπλοια. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ λιμένος ἡμῶν ἐστὶν ἐμπειστικὴ εἰς σπεῖραν ἀνθρώπων τοῦ χειρίστου εἶδους, ἀνεῦ ἐποπτείας τινος ἐκ μέρους τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Ἀρκεῖ νὰ ἐταξιδεύσῃ τις ἄπαξ, διὰ νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς λεμβούχους τοῦ λιμένος ἡμῶν, ἢ νὰ διῆλθεν ἄπαξ ἐκ τῆς πόλεως μας, διὰ νὰ ἐκτιμῆσῃ ὑπὸ ποίους πειρατικούς ὄρους γίνεται παρ' ἡμῖν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἀποβίβασις τῶν ἐπιβατῶν ἢ τῶν πραγμάτων. Ἄμα ἀτμόπλοιον τι προσεγγίξῃ εἰς τὸν λιμένα καὶ πρὶν ἢ προσορμισθῇ καὶ ἀγκυροβολήσῃ, περικυκλῶνται ὑπὸ πλείστον ὄσον λέμβων ἐν αἷς ἐπιβαίνουσιν ἄνθρωποι ἀμφιβόλου ἤθους φέροντες σὺν τῇ κώπῃ καὶ τῷ ἐγγχειρίδιον, οἵτινες ἐν ἀλλελαγωγῷ ἀπαισῶ καὶ φρικταῖς βλασφημίαις ἀναρριχῶνται ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου οὕτως, ὥστε ζῆνος τις νὰ ὑπο-

θέσῃ εὐλόγως ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον ὑπέστη τὴν προσβολὴν ἀγρίων πειρατῶν καὶ πρόκειται νὰ σκυλευθῇ. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οὔτε ἀστυνομίαν τοῦ λιμένος ἀναγνωρίζουσιν, οὔτε διοίκησιν τοῦ πλοίου, μάτην ὁ πλοίαρχος διατάσσει, μάτην πολλακίς ἔχει ἀνακεπταμένη τὴν σημαίαν τῆς καθήσεως, εἰ λεμβούχοι θὰ ἀναβῶσιν ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου, θὰ εἰσορμήσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ ἀγριοὶ καὶ ἀπειλιτικοί, εἰς πᾶσαν δ' ἀντιλογίαν ἢ παρατήρησιν εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τοῦ πληρώματος διὰ τῶν μαχαίρων καὶ νὰ ἐξυβρίσωσι τὸν πλοίαρχον δι' αἰσχίστων ὕβρων. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται τὸ δεῦτερον στάδιον τῆς ὑπηρεσίας τῶν λεμβούχων τοὺς ἐπιβίβασις καὶ ἐν τῷ μέσω τῆς θαλάσσης ζητοῦσι τὴν πληρωμὴν ἢ αὐτοὶ κανονίζουσι ληστρικῶς τῷ τρόπῳ καὶ μετὰ τὴν μάχαιραν εἰς τὴν χεῖρα, τοὺς ἀσθενεστέρους ἐκδιάζουσι, καταπτοῦσι τὰς γυναῖκας, ἄλλους ὑβρίζουσι καὶ ἄλλους δέρουσι. Ἡ ἐκβίασις αὕτη πολλακίς ἔσχε ἀλγεινὰς συνεπείας, ἔθετο δὲ εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν πολλῶν ἐπιβατῶν, γενομένη ἐν μέσω τῆς θαλάσσης. Πάντα ταῦτα εἰσὶ δεινότερα ὅπου διαδραματίζονται κατὰ τὴν νύκτα, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον κατὰ τὰς νύκτας προσορμιζονται τὰ ἀτμόπλοια ἐνταῦθα. Ὅσα ἐκτιθέμεθα ἐνταῦθα εἰσὶ τόσον κοινῶς γνωστὰ καὶ ἀναρβισθήτητα, ὥστε δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀναφέρωμεν περιστάσεις αὐρούσας τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν ἢ φήμη μάλιστα τῶν ἡμετέρων λεμβούχων καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξάγουσι τὸ ἔργον τῶν ἐκτείνονται καὶ πέραν τῆς πόλεως ἡμῶν, δὲν ὑπάρχει δὲ τις ὅστις ἐταξιδεύσεν ἄπαξ ἢ διῆλθεν ἐνταῦθα χωρὶς νὰ διατηρῇ ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῶν λεμβούχων τοῦ λιμένος ἡμῶν, προχθὲς εἶναι ἐπρωπληκτικῶς ὑπ' αὐτῶν ὑπαξιωματικὸς τις καὶ δεινῶς ἐπληρώθη ὑπεράτης ξηνοδοχείου ὅστις ὀδήγει αὐτὸν εἰς τὸ ξηνοδοχεῖον τοῦ, διότι ἡ δικαιοδοσία τῶν ἡμετέρων λεμβούχων ἐκτείνεται καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ θράσος τῶν μέχρι καὶ νὰ ὀρίζωσιν εἰς τοὺς ἐπιβίβασις τὰ ξηνοδοχεῖα εἰς ἃ ὀφείλουσι νὰ καταλύωσιν. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ποῖον τῶν ἀνθρώπων τούτων, τοὺς ὄρους καθ' οὓς διεξάγουσι τὸ ἔργον τῶν, καὶ τὴν ἐλλείψιν πάσης ἐπ' αὐτῶν ἐπιτηδεύσεως, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ σπουδαιότερα ἐγκλήματα διαπραττόνται εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν ἄτινα διαφεύγουσι τὴν γνώσιν τῶν ἀρχῶν καὶ τὴν τιμωρίαν. Δὲν εὐρίσκωμεν λόγους ὅπως ἱκανῶς στιγματίσωμεν παρομοίαν κατάστασιν ἐπικρατοῦσαν εἰς λιμένα ἐμπορικὸν καὶ τόσον συχνάζομενον ὅσον τὸν ἰδικόν μας, οὐδὲ νὰ οἰκτιρώμεν ἐπαρκῶς τὴν ἀναληθειάν τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν μὴ συγκινουμένων ἀπέναντι τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἡ λιμενικὴ ἀστυνομία ἐμπειστικὴ πάντοτε εἰς ἐνώτερον ἀξιωματικόν τοῦ βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ἔδει νὰ μὴ παρουσιάξῃ τοιαύτας ἀσχημίας, οἱ δὲ κκ. Λιμενάρχαι ἔπρεπε νὰ ὦσι φιλοτιμότεροι καὶ νὰ ἔχωσι πλείοτερον συναίσθησιν τοῦ βαθμοῦ τῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν, διὰ νὰ μὴ ἀνέχωνται νὰ προπληκίζωνται τόσον οἰκτρῶς ὑπὸ ἀνθρώπων τοῦ χειρίστου εἶδους. Ἀρκούμεθα σήμερον εἰς τὰς ὑπομνήσεις ταύτας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι αὐταὶ εἰσὶν ἀρκεταὶ νὰ ἐξεγείρωσι τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος παρὰ ταῖς λιμενικαῖς ἀρχαῖς, καὶ ὅτι ταχέως θὰ ἐπέλθῃ βελτίωσις εἰς τὰ τῆς ἀστυνομίας τοῦ λιμένος ἐναντίᾳ περιπτώσει εἰμῶθα ἠναγκασμένοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ εἴπωμεν ἐπ' αὐτοῦ ἀληθείας τινὸς πολὺ πικρῆς διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῆς ὑπὸ ἐλεγχον καταστάσεως.

— Ἐυχαιρίτως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ περὶ μετασταθμώσεως τῆς ἐνταῦθα ἴλης τοῦ ἱππικοῦ διαταγῆ ἀνεκλήθη καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ ἀξιόλογος αὕτη στρατιωτικὴ δύναμις θὰ παραμείνῃ παρ' ἡμῖν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. Καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον ὅτι ἡ ἴλη αὕτη διοικουμένη ὑπὸ ἀξιωματικοῦ ἱκανοῦ καὶ φιλοτιμοῦ τοῦ κ. Παπατσώνη, περιλαμβάνοσα, εἰς τὴν τάξιν τῆς ὑπαξιωματικῶς ἐκλεγεμένων καὶ διακρινόμενων ἐπὶ ἀρίστη

συμπεριφορά και άρρασιότητα προς τὸ καθῆκον καὶ ἀπαρτιζομένη δὲ ἐξ ἀνδρῶν ἀριστῶν, σπουδαίας προσέφερε μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ οὕτως εἶναι πλούσιος ἐγγύς τις διὰ τὸν μέλλοντα χρόνον ὅστις πολλὰ ἐνέχει τὰ ἐγκληματικὰ αἴτια. Διὰ τῆς ἀνακλήσεως τῆς πρὸς μεταστάθμευσιν διαταγῆς ἐκπληροῦται πάνδημος εὐχὴ τοῦ τόπου καὶ χαίρομεν ὅτι εἰσηκούσθη.

— Ὁ κάλλιστος φίλος καὶ ἐκ τῶν ἐπιστημῶν συμβολαιογράφων ἐνταῦθα κ. Λεων. Μ. Κούκας ἐμπνεύσασα τὴν χρηστὴν καὶ εὐηγήμενην δεσποινίδα Ἀνθίπην Μ. Γεωργοπούλου. Οἱ φίλοι εὐχονται αὐτοῖς αἰεὶ τὴν στέψιν.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεθύμησε νέαν ἐγκύκλιον τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ ταῖς ἐπισκοπικαῖς ἀρχαῖς τοῦ Κρήτου, δι' ἧς ἐντέλλεται αὐτοῖς, ἵνα ἐντόμως ἐπιτάξωσι τοῖς ἐφημερίαις τῶν πνευματικῶν αὐτῶν ποιμαντοριῶν ἱερῶν ναῶν ὅπως εἰς τὸ μέλλον περιφέρωσι τὸν Ἐπιτάφιον μόνον περὶ τοῦς ἱεροῦς ναοῦς καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ τοῖς ὁδοῖς. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀνεγνώσθη ἐν τοῖς ναοῖς καὶ ἀνεκοινώθη πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς. Ἡ τοιαύτη νὰ ἐκλείψῃ ἐκκλησιαστικὸν ἔθιμον ὅπερ ὡς ἐξεδηλοῦτο παρ' ἡμῖν, ἡλευρῶν τὸ σεμνὸν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα ἀναμιμνήσκεται τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος.

— Τὸ τρίτον τμήμα τῆς ἐνταῦθεν εἰς Αἴγιον ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἀρχόμενον ἀπὸ κτήμα Κατζίη Ἰωάννου καὶ διήκον μέχρι Ψαθοπούργου ἐπιστρωθὲν ἤδη ἐπισπᾶται τὸν θαυμασμὸν καὶ τοὺς ἐπαίνους παντὸς διατρέχοντος αὐτὸ, διὰ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ διασχράξιν, τὴν καλλιτεχνικὴν δύναται τις εἰπεῖν. Τὸ τμήμα τοῦτο μαρτυρεῖ εὐσυνείδητον ἐργασίαν καὶ εἶναι ἰδίῳ ἐργῶν ἀξιοσύστατον ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις· αἱ γραμμαὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰσὶν ἀμειψαί, αἱ κερπύλαι κανονικαί, τὸ εὖρος αὐτῆς ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ κοινοῦ, τὸ δοθὲν αὐτῇ ὕψος οὐ μόνον τὴν ἐξασφαλίζει ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν ὑδάτων, ἀλλὰ καὶ τὴν καθιστᾷ τερπὴν καὶ ὡραίαν τὴν θέαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἐργὸν τιμῶν τὸν χαράξαντα καὶ ἐπιστατήσαντα εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς νομομηχανικῶν κ. Μ. Σάουρωτ ὃν δίκαιον εἶναι νὰ συγχαρῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ παρ' ἡμῖν ἐν γενεῖ ἐργασία τοῦ ἱκανοῦ καὶ ἐντίμου τοῦτου μηχανικοῦ φέρεται ἐν πᾶσι τὴν σφραγιδα τοῦ ἰδίου χαρακτήρος καὶ τῆς χρηστότητος.

Αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἔργου τοῦτου προκύπτουσιν ἐμφανέστερον εἰς τὸν παρατηρητὴν, διὰ τὴν ἀντίθεσιν ἣν παριστᾷ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ δεύτερον τμήμα τῆς ἰδίᾳς ὁδοῦ ὅπερ χαρζυθὲν καὶ κατασκευασθὲν ὑπ' ἄλλων εἰς προγενεστέρην ἐποχὴν, δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν κοινοτέραν καλαισθησίαν.

— Ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ συμπολίτης ἡμῶν Θάκος Ρούβαλης, ἀρχαῖος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου των οικονομικῶν, διακριθεὶς ὡς ὑπάλληλος ἐπὶ χρηστότητι ἀξία καὶ τιμιότητι, ὡς ἄτομον δὲ γενόμενος ἀξίος τῆς ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως τῶν γνωρισάντων αὐτῶν. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ γενομένην τὴν ἐποῦσαν ἠκολούθησε πλὴθὺς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάτης καὶ συλλυπούμενον ταῖς συγγένευσιν αὐτοῦ.

— Ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Πέτρος Ἀνοινοῦ ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Ἱσπανικῆς Κυβερνήσεως, ἧς ἐστὶ Πρόξενος ἐνταῦθα, διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ παράσημου αἰσθητικῆς τῆς Καθολικῆς.

— Ὁ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀλεξιάδου δραματικὸς θίασος ἐξακολουθεῖ διδάσκων ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου, ἐνώπιον πάντοτε πυκνοῦ ἀκροατηρίου· διανύσας δὲ μέχρι τοῦδε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς μικρᾶς θεατρικῆς περιόδου, παρεῖξεν ἤδη τῷ κοινῷ τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκτιμήσεώς του. Εὐχαρίστως ὁθεν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ θίασος οὗτος ἐδείχθη ἀξίος τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ καὶ ἀντεπεκρίθη εἰς αὐτάς

πληρέστατα, ὅτι δὲ θ' ἀπέβη ἐνταῦθεν συνεπιπέτων ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν κοινοῦ νοήμονος καὶ ἀνεπτυγμένου. Βεβαίως τὰ θεῖα καὶ ὁ προσρισμὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης δὲν ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διδασχθέντων δραματικῶν ἔργων, τοῦ βαθμοῦ τῆς τελειότητος τῆς ἐκτελέσεώς των καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ ἰδιοτήτων τῶν καλλιτεχνῶν ἰδίᾳ ἐκάστου· οὐδὲν ἦντιν δυνάμεθα καὶ καθῆκον ἔχομεν νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐν συνόλῳ τὰ διδασχθέντα δράματα, πλὴν ὀλιγίστων, εἰσὶ τοῦ κάλλιστου εἶδους, ὅτι ἐξετελέσθησαν μετ' ἐπιτυχίας καὶ ὅτι οἱ ἀπαρτιζόντες τὸν θίασον τοῦτον ἰθιποιοί, διὰ τῆς νοημοσύνης, φιλοτιμίας καὶ ἐπιμελείας τῶν ἀπέβησαν καλλιτέχναι ἀξιοσύστατοι καὶ ἀξιοί τῆς θερμότητος συμπαθείας τοῦ κοινοῦ. Ἡ κ. Βουασέρα καὶ οἱ κκ. Ἀλεξιάδης, Βούλαρης, Τσίτσος δὲν ἐγνωρίσθησαν τὸ πρῶτον ἤδη ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, οὐδὲ ἤδη πρῶτον χειροκροτοῦνται ὑπ' αὐτοῦ. Φέτος τὸ κοινὸν ἔσχεν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν κ. Θεοδ. Πεταλά, καὶ νὰ γνωρίσῃ ἐν αὐτῷ καλλιτέχνην πολλὰ κεκτημένον ἐπίζηλα προσόντα καὶ εὐρὸν στάδιον ἐπὶ τῆς σκηνῆς, εἰς ἣν ἀφιερῶθη ἐξ ἀγάπης, πολλὰ σέρον ἐφόδια πρὸς εὐδοκίμωσιν, εὐμάθειαν, ἀριστὴν ἀπαγγελίαν, καλὸν παραστατικὸν κτλ. Ἐπίσης τὸ κοινὸν ἔσχεν ἐφέτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν προήχθη ἐν τῇ τέχνῃ ἡ δεσποινὶς Βουασέρα, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνῆλθε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σκηνῆς, καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ πόσον ἀσφαλῶς βαίνει αὕτη ἐπὶ τοῦ σταδίου τῆς, ὥστε ν' ἀποβῇ τὸ κάλλιστον τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς ἐγκαλλώπισμα· ὁμοίως τὸν κ. Ζάννον δόκιμον ἠθοποιὸν ἀρέσκοντα πάντοτε τὴν κ. Λαζαρίδου καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου τοῦτου ἕκαστον τῶν ὁποίων δι' ἰδιαιτέρων πλεονεκτημάτων συντρέχει εἰς τὴν εὐπρόσωπον τοῦ θιάσου τοῦτου παράστασιν, εἰς τὸ σύνολον τοῦ ὁποῦ πολλὰ ἀπευθύομεν εὐκρινῆ συγχαρητήρια, διερχόμενοι τὸ φρόνημα τῶν παρ' ἡμῖν φίλων τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου.

— Ὑπὸ τὸν μετρίφρονα τίτλον Ualzer B. I. Iante ἡ δεσποινὶς Χαρίκλεια Μπογοδάου νέον ἐξέδοτο κάλλιστον μουσικὸν ἔργον τῆς ὅπερ ἀριστα ἐκδεδωμένων εὐρίσκειται ἤδη εἰς χεῖρας τῶν κλειδοκίμβηλιστῶν. Καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔργον τῆς φιλομουσίου δεσποινίδος διακρίνει λεπτόν μουσικὸν αἰσθηματικὸν χρωματισμὸν καὶ ἐνταχίον ἐν ποιικιλίᾳ διασκευῆ· κατὰ τὴν γνώμην δ' εἰδικῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ μουσικὴ αὕτη σύνθεσις ἐστὶ καλλιτέχνημα ἀξιοσύστατον, διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν θεμάτων καὶ τὴν ἀμειψον αὐτῶν διατύπωσιν, καὶ εἶναι μικρὸν ὑπόδειγμα τῆς εὐρείας μουσικῆς καθήσεως τῆς μουσουργίας δεσποινίδος, ἧτις καὶ δι' αὐτοῦ καταδεικνύεται ὅτι κατέχει τὸ μουσικὸν ἄλγαντον, καὶ πλουσίαν τὴν πηγὴν τῶν ἐμπνεύσεων.

— Τὰ παθήματα τῆς ἀτυχοῦς οἰκογενείας Μιλιώνη ἄτινα συνεκίχθησαν βαθείως πᾶσαν εὐαίσθητον ψυχὴν εἰσὶ γνωστὰ τοῖς πᾶσιν ἐνταῦθα· εἰς τοὺς θέλοντας ἐκ τῶν φιλοθρώπων νὰ μετριάσωσιν αὐτὰ παρέχεται ἡ εὐκαιρία εἴτε νὰ δώσωσι τι εἰς τὴν ἀτυχῆ μητέρα περιεχομένην κατ' αὐτὰς τοὺς οἴκους, εἴτε καταστουτες τὰ ἐλέητων εἰς τὸ γραφεῖον μετ' εἰς ὃ ἠνοιχθῆ κατάλογος συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς ἀξιολυπῆτου οἰκογενείας.

Νοθεῖα τῶν ὠνίων

Τὸ γάλα, ἡ πρωτόγονος αὕτη καὶ ἀλωστατή τοῦ ἀνθρώπου τροφή, ἦν ἐξύμνησεν ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων ἡ ποίησις καὶ ἧτις ἐγένετο θέμα μελέτης ἐπισταμένης παρὰ τὴ νεωτέρα ἐπιστήμη, ἀπομένει ὡς ἐκ τῆς ἰδιοτήτος αὐτοῦ εἰς τῶν σπουδαιοτάτων παραγόντων τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν, ἐξ ὧν διατρέφεται ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ εὐρυτάτη καὶ καθημερινὴ αὐτοῦ χρῆσις ἀπαιτεῖ πρωτίστως ὅπως τὸ καταναλισκόμενον γάλα εἶναι καλῆς ποιότητος. Ἀλλ' ἡ ποιότης αὕτη ὑπόκειται εἰς μεταβολάς, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐξασκουμένην

ἐπὶ τοῦ ζώου ἀντίδρασιν καὶ τὴν κατάστασιν, ἐν ἧ διατελεῖ τοῦτο. Τῷ ὄντι, ἡ διατροφή, ἡ ὑγιεινὴ καὶ τάστασις, οἱ κοπι εἰς οὗς ὑποβάλλεται τὸ ζῶον, οὐσιωδῶς δύνανται νὰ μεταβάλωσι τὴν ποιότητα τοῦ παρεχομένου ὑπ' αὐτοῦ γάλακτος.

Ὁ Διττὸ ἐν ἐμβρυοειστάτῃ μονογραφία ἦν ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε ἔγραψεν αὐτολεξεί ταῦτα: αἰεταὶ πληρέστατα πεπεισμένοι ὅτι μέγα μέρος τῶν φθισικῶν νοσημάτων προέρχεται ἐκ τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ παλουμένου ὑπὸ ἀπλήστων γαλακτοπωλῶν γάλακτος, ὑπενθυμίζω δὲ ὅτι τὸ πέμπτον τῶν ἐν Ἑυρώπῃ συμβαινόντων θανάτων προέρχεται ἐκ τῆς φθίσεως.

Ακαθάρτοισιν ἄλλοτε μέτρον προφυλακτικὰ πρὶν ἢ παραδώσωμεν βρέφους τι εἰς τὴν τροφὴν, ὅπως τὸ διαθρέψῃ διὰ τῶν μαστῶν τῆς καὶ ἐν τούτοις ἀπροφυλάκτως καὶ ἀθεωρηστῶς ποιούμεθα χρῆσιν τοῦ πρώτου τυχόντος γάλακτος, λησμονοῦντες ὅτι οὕτω πᾶς δυνάμεθα νὰ ὑποπέσωμεν εἰς σοβαρὰν καὶ δυσίατον ἀσθένειαν.

Παρ' ἡμῖν τὸ γάλα τῶν ἀγελάδων δὲν ἐγένετο ἀκόμη κοινῆς χρήσεως, ἀλλ' ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι τοῦτο εἶνε συνθέστατον. Αὐστωχῶς οἱ κάτοχοι κλείουσι τὰ ζῶα ταῦτα ἐντός σταύλων ὑγρῶν καὶ σκοτεινῶν καὶ καταδικάζουσιν αὐτὰ εἰς ἀκίνησιν, ὅπως δὲ ὁ ἀνθρώπος εἰς τοιοῦτον ὑποβαλλόμενος τρόπον τοῦ ζῆν νοσεῖ ἐπικινδύνως, οὕτω καὶ αἱ ἀγελάδες ἐπὶ τέλους φθισίωσιν, εἰς τοὺς πνεύμονας αὐτῶν ἀναπτύσσονται φυμάτια, ἐκ δὲ τῆς καθημερινῆς χρήσεως τοῦ γάλακτος δύνανται νὰ ἐπέβη, πρὸ πάντων εἰς τὰ βρέφη, ἡ φθίσις.

Ἐκτός δὲ τούτου ἡ συνθήκη τῶν ζώων τούτων διατροφή, περὶ ἧς οὐδεὶς μεριμνᾷ, σπουδαιοτάτα, ὡς προέφημεν, ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος. Ἐκ τοῦ ποιοῦ τῆς τροφῆς τὸ γάλα γίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧτιον ὑδατώδες καὶ περιέχει πλείστα ἢ ἧτιονας θρεπτικὰς οὐσίας. Εἰς τὰ παράγοντα τὸ καταναλισκόμενον γάλα ζῶα χρῆσιγεται συνήθως τροφὴ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν πᾶν ἄλλο ἢ νωπῶν, τῶν ἀπομεινῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ τῶν ἐκ τῶν μαγειρείων ριπτομένων. Ἐκ τούτου αἱ θρεπτικαὶ ἰδιότητες τῶν παραγομένου γάλακτος ἧκιστα κερδαίνουσι. Πλὴν δὲ τούτων φαρμακευτικαὶ τινες ἰδιότητες τῶν καταναλισκόμενων παρὰ τῶν ζώων φυτῶν μεταδίδονται εἰς τὸ γάλα καὶ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ πίνοντος αὐτὸ. Ναυτία τινές, ἔμετοι, διαταράξεις τῶν ἐντροσθίων ἀνεξήγητοι, τοιαύτην ἔχουσι τὴν ἀφορμὴν. Πρὸ τινος καιροῦ παρετηρήθησαν ἐν Ρώμῃ δηλητηριάσεις ἑλαφραὶ προσελθούσαι ἐκ χρήσεως αἰγείου γάλακτος· γενομένης χημικῆς ἀναλύσεως ἐξηκριβώθη ὅτι τὸ γάλα περιείχε στοιχεῖα ἐπικινδύνα, διότι αἱ αἰγες ἔβοσκον εἰς μέρη ἐνθα ἐφύοντο φυτὰ δηλητηριώδεις ἔχοντα ἰδιότητα.

Πανταχοῦ ἡ νοθεῖα τοῦ γάλακτος ἐνεργεῖται μετ' ἐκτάκτου ἀληθῶς ἀσυνείδησιας. Ἡ στοιχειωδέστερα νοθεῖα συνίσταται εἰς τὴν ἀνάμιξιν ποσότητος τινος ὑδατος, ἐπειδὴ ὁμως ἐκ τούτου τὸ γάλα ἀπόλλυσι τὴν χαρακτηριστικὴν αὐτοῦ πυκνότητα, ἀποκτᾷ δὲ χροιάν κωμῆν, οἱ πλεονέκται πωληταὶ ἐσκέφθησαν νὰ ἀναμιξώσιν εἰς αὐτὸ χύλισμα κανέθως, ἀμυγδαλῶν, μελοῦ ζώων (!) ἄλευρον, οὐσίας ἀμυλώδεις κ.τ.λ.

Ἄγνοοῦμεν ἂν οἱ ἡμέτεροι γαλακτοπῶλαι ἐγένοντο ἐντριβεῖ εἰς τὴν νοθεῖαν τοῦ ἐμπορεύματος των, ὅσων καὶ οἱ ἐν τῇ Δύσει συναδέλφοί των, τὸ βέβαιον ὁμως εἶναι καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ δὲν ὑπολείπονται κατὰ τὴν πλεονεξίαν. Καὶ δὲν μεταχειρίζονται μὲν τὰ ἀμύγδαλα καὶ τῶν μελόν, ἄτινα παρ' ἡμῖν τιμῶνται περισσώτερον τοῦ γάλακτος, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς μόνον τὴν ἀσυνείδητον ὑδροθεραπείαν, πλὴν ἀναμιγνύουσιν ἔμυλον καὶ ἄλλας τινὰς οὐσίας ἀμυλώδεις. Τὸ οὕτω πᾶς νοθευόμενον γάλα δὲν εἶνε μὲν ἐπικινδύνον, ἀλλὰ στερεῖται ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν, δύνανται δὲ διὰ τῆς διαρκούς χρήσεως νὰ καταστῇ ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν ὄργανισμόν. Ἐπιβλαβέστατον δὲ εἶνε τὸ γάλα εἰς ὃ ἀνεμίγη γάλα ζῶων

ἀοιτιόκου· ἡ παρουσία τῆς ἐπιβλαβοῦς ταύτης οὐσίας καταφαίνεται, ὅταν ἐν τῷ βρασμῷ τὸ γάλα συμπηγνύηται εὐκόλως.

Ἡ ἀστυνομία ἤρξατο ἀπὸ τινος καιροῦ κατακαταδιώκουσα ἀμειλίτως τὴν παρ' ἡμῶν νοθεῖαν τοῦ γάλακτος καὶ πράττει ἀριστα, διότι τῆς ἀρχῆς ἡ ἀμέλεια δύναται νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς νοθευτάς, οἵτινες ἐν τῇ πλεονεξίᾳ τῶν δυνάμει νὰ προβῶσι καὶ πέραν τῆς ἀβλαβοῦς, ὅπως δῆποτε τοῦ ὕδατος ἀναμίξεως καὶ νὰ μεταχειρισθῶσιν ἄλλας ὕλας ὀλεθρῶς ἐπιδρώσας ἐπὶ τοῦ ὄργανισμοῦ.

Πρὸς διάγνωσιν τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος ὑπάρχει τὸ γαλακτόμετρον. Εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὅμως συμβουλευόμεν τὸ ἐξῆς προχειρότερον μέσον, ὅταν θέλωσι νὰ δοκιμάσωσιν, ἂν τὸ γάλα περιέχῃ ὕδωρ. Ἐὰν λαβῶσι βελόνην κοινὴν ἐκ τῶν χρησίμων πρὸς πλέξιμον περικνημίδων, ἃς τὴν βυθίσωσιν ἐντὸς τοῦ γάλακτος καὶ ἃς τὴν ἀποσύρωσιν ἥρμα. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σιδήρου ἀπομένῃ κάλυμμά τι ὑπόλευκον, τὸ γάλα εἶνε ἀνόθευτον, καὶ τόσον καλλιτέρας ποιότητος, ὅσον τὸ κάλλυμα εἶνε πυκνότερον. Ἐὰν οὐδὲν ἀπομένῃ ἐπὶ τῆς βελόνης, τότε τὸ γάλα περιέχει ὕδωρ.

(Ἐκ τῆς ἀ' Ἐφημερίδος Ἀθηνῶν).

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Π. ΠΑΤΣΙΑΔΟΥ

Δικηγόρου

Ἐγκωρηθὲς ἐν τῷ ἐνταῦθα Καθηρικῷ Ναῶ ἡ «Εὐαγγελίστρια» τῆς 11 Ἀπριλίου 1883 ἐπὶ τοῦ νεκροῦ

ΤΟΥ

ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

δικηγόρου.

Ἦλθον, ἵνα ἴδω καὶ, ἰδὼν, ἐστ' ἄρα καὶ, στενάξας, ἀπῆλθον, τοὺς στεναγμοὺς λιπῶν σῆμα τῆς μοιραίας διαδόσεώς μου!

Ἐν τούτῳ ἡ ἐμφάνεια τοῦ ἀνθρώπου, ἐν τούτῳ τὸ τέλος καὶ ὁ προορισμὸς αὐτοῦ! Ἀστραπιαία ἐμφάνισις ἀποτελεῖ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, στεναγμοὶ καὶ ὀδύνη τὸ κεφάλαιον τῶν ἀπολαύσεων καὶ ἡδονῶν, τὴν λεγομένην ταύτην πραγματικὴν ζωὴν! . . . Ἀνατρέξατε τοὺς αἰῶνας, μετρήσατε τὸ ἄπειρον, μελετήσατε τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπισκοπήσατε τὰ τελούμενα καὶ θέλετε κατανοήσαι καὶ θέλετε διᾶδει, οἷός τις ὁ ἀνθρώπος ἐν τῇ φύσει! Ἐὰν μικρὸν ἀναμνησθῶμεν χρόνου σημείον, ἑκατὸν ἑνιαυτῶν ἀπερχομένων, θέλομεν κατανοήσαι, ὅτι ἀπαξάπασα ἡ ἐνὸργανος φύσις, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τοῦ ἀπερχομένου χρόνου, θάπτεται ὑπὸ τὸ σκότος τῆς ἀφανείας καὶ τὸ πρὶν ζῶν, κινούμενον καὶ ὄρων δὲν εἶναι ἢ σημείον τι ἱστορικόν, σημείον τι ἐν τῇ μνήμῃ τῆς διαδόχου ζωῆς φύσεως διατηρούμενον μόνον! οἷα ἀπατηλὴ ὑπαρξίς! . . . οἷα ματαιία πραγματικότης! . . . Ὅσῳ καὶ ἂν ὑψωθῶμεν εἰς ὑψηλότεραν μελέτην, ὅσῳ καὶ ἂν μελετήσωμεν τὰ φιλοσοφικὰ δόγματα, διαπορούμεν ἐπὶ τοῖς τελούμενοις, καθορῶντες κυρούμενην τὴν ματαιότητα τοῦ ὄντος τούτου, μετὰ πείσματος λειτουργοῦσαν διαπορούμεν, ὄντως, ἂν ἐκλάβημεν διὰ τὸν θάνατον μόνον, χωρὶς πέντης νὰ γινώσκωμεν ὅποιον ἔσται τὸ τέλος ἡμῶν;

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔχει ἕκαστος ὁ Σωτὴρ καὶ ἡ ῥῆσις αὐτοῦ, θεῖα ὄντως διδασκαλία κατὰ τῆς ματαιότητος τῆς ἀνθρωπίνης ἀπαρεγκλίτως κυροῦται, καὶ ἡ ῥῆσις αὐτοῦ καθ' ἑκάστην πρόκειται ἀλάθητον δίδαγμα περὶ τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ!

Ἐν τούτῳ στῶμεν μόνον μὴ ἐκζητοῦντες ἐρεῖνας! ἐν τῇ ἀληθείᾳ ταύτῃ μένοντες, μὴ νεαρχόμεθα εἰς τ' ἀρήρητα βουλευμάτια τῆς Θείας

προνοίας! ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια, δύναμις πεπερασμένη, εἶναι ἀκατάλληλος νὰ ἐπιλύσῃ ζήτημα σόβαρον, ζήτημα τὸ ὅποιον ἐγχεῖται εἰς ὑψηλότερον νοῦν, εἰς ὑπατον διάνοιαν, εἰς δύναμιν ἀλλοτριάν. . . Ἐδῶ! κλίνοντες εὐλαβῶς ἐνώπιον τῆς ὑπερτάτης διανοίας καὶ δόξης, ἃς ἀπορρίψωμεν δόγματα γελῶτα ἀσφῶν, ὅτι τὸ πᾶν εἶναι δύναμις καὶ ὕλη καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔχει εὐγενεστέρην καιαγωγὴν, δὲν ἔχει ὑπερτάτην διάπλασιν καὶ τέλος! Ἐδῶ! ἐνώπιον τῆς ὑπερτάτης προνοίας κάρπτοντες, ἀφῶμεν τὰς ἐρεῖνας περὶ τοῦ τέλους τοῦ ἀνθρώπου. . .

Ἄλλ' ὅσῳ ἡ Θεία αὕτη ῥῆσις ἐπέρχεται ἡμῖν παρήγορος καὶ σωστικὴ, ὅσῳ ἡ φιλοσοφία ἐκδιδάσκει ἡμᾶς ἵνα ψυχρότερον διερευνώμεν τὸν ἀνθρώπον, ἀδυνατοῦμεν νὰ μὴ ἐκχύσωμεν δάκρυ, ἐκ τῶν μυχαιτάτων τῆς καρδίας ἀναβλύζον ἀδυνατοῦμεν νὰ παύσωμεν τὰς πικρίας καὶ θλίψεις, αἵτινες περιελύζουσι τὴν ψυχὴν. . . Οὕτε νεότης, οὕτε ζωὴ δρώσα, πλήρης δυνάμεως καὶ εὐρωστίας, δύναται νὰ κατισχύσῃ ἀπέναντι τοῦ θανάτου, οὔτε ἐπιστήμη καὶ περιθάλψεις δύναται νὰ κάμψωσι καὶ ἀποτρέψωσι τὴν φορὰν τοῦ πελέκεως ἀμειλίτως κατερχομένου, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀτυχοῦς ὄντος τῆς ἀνθρωπίνης ταύτης ὑπάρξεως!

Δὲν ἔχομεν ἀπομάζει εἰσέτι τὰ δάκρυα δὲν ἔχομεν ἐπωλώσει εἰσέτι τραυθεῖσαν ψυχὴν καὶ καρδίαν καὶ νῆα καλούμεθα νὰ χύσωμεν δάκρυα. Πρὶν ἢ παρέλθῃ δίμηνον διάστημα χρόνου, δύο ἀτυχεῖς συνάδελφοι ἡμῶν, νέοι πλήρεις ἐλπίδων καὶ μέλλοντος εὐκλεοῦς ἀπέπτησαν ἀφ' ἡμῶν, καταλιπόντες ὑπὸ εὐμενῆ καὶ ἐπιζήλων μνήμην ἄφατον τὴν λύπην. Ἦδη νῆα ἠγγέλθη ἡμῖν συμφορὰ καὶ ἀγγελμα, ὅσῳ ἀπροσδόκητον, τῶσπ σπαραξικάρδιον, μᾶς συνέχει ἐν θλίψει καὶ διακάρδιον φέρει ἡμῖν τὴν ὀδύνην. Ἦκούσαμεν ὅτι ὁ δύστηνος οὗτος συνάδελφος ἡμῶν Ἀνδρέας Παπασταθόπουλος ἀσθενεῖ, ἠκούσαμεν ὅτι κινδυνεύει, ἀλλ' ὅμως οὐδόλως ἐπιστεῦομεν ὅτι ἐν διαστήματι μόλις δύο καιδεκα ἡμερῶν ἤθελεν ἀποθάνει, ὅτι ἤθελεν οὕτω ταχὺς ἀφ' ἡμῶν μεταστῆ! . . . καὶ ὅμως τὸ ἀπίθανον ἐγένετο γεγονός καὶ τὸ ἀπροσδόκητον ἐκυρώθη καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς σήγερρον ἐν ἐκστάσει! καὶ ἰδοὺ οἱ ἀτυχεῖς γονεῖς τούτου ἀδελφοὶ ἐν ἀγωνιώσῃ καὶ ἀπεγνωσμένῃ ὑπὸ τῆς λύπης ψυχῇ!

Δὲν προσεδόκουν ἐγὼ νὰ ἀνέλθω αὐθις καὶ τόσῳ ἀποτόμως τὸ ἄχαρι τοῦτο βᾶθρον· δὲν προσεδόκουν ὅτι ὄφειλον ἐγὼ νὰ διατρανώσω τὴν λύπην, ὑφ' ἣν κατέχεται ἡ συνάδελφος αὕτη χορεία! οἱ πόδες ὑποτρέμουσιν. . . ἡ φωνὴ ἐκλείπει. . . καὶ ἡ καρδία σπαρασσεται ὑπὸ τῆς ὀδύνης κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμήν. . . ἀλλ' ὅμως, ὅσῳ εἰδεχθῆς καὶ ἂν ἢ ἡ θέσις αὕτη, ὅσῳ κακόζηλον καὶ ἀποτρόπαιον καὶ ἂν ἢ τὸ βῆμα τοῦτο, ἔρχομαι ἐξ ἐπιταγῆς ἰσχυρᾶς, μοιραίως ἐπιβεβλημένου μοι καθήκοντος, νὰ διαφυλλίσω τὰς μικρὰς μὲν κατὰ τὸν ὄγκον, πολυτίμους ὅμως κατ' οὐσίαν σελίδας τοῦ βίου σου, ἀτυχῆς συνάδελφε, ἔρχομαι, ἄκων καὶ βαρυπενθῆς, νὰ ῥίψω μετρεμοῦσαν χεῖρα καὶ φωνὴν, ἀνθ' ἧς ἐπὶ τοῦ μετώπου σου καὶ δώσω σοι τὸν πανύστατον καὶ φίλιον ἀσπασμὸν, ὡς ἐγγύην καὶ σύνδεσμον ἀρήρηκτον ἐν τῇ ἑτέρᾳ ζωῇ, πρὸς ἣν, κατ' ἀναπορεύτους καὶ ἀπαραβάτους κανόνας ταχὺ θὰ μεταβῶμεν.

Ἐν κοινῶν, ἐν στενῇ σχέσει συνεχομένη, δὲν βραδύνει νὰ διαγνωσθῇ τὸ πλεονέκτημα, δὲν ἀργεῖ νὰ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἐνυπάρχων χαρακτήρ. Οὕτω σὲ, διαβιάσαντα μικρὸν μετὰ τοῦ συναδέλφου σου, ἐγνωρίσαμεν ὑπὸ τὰ ἐξοχότερα προτερήματα, ἔνθα θάλλουσαι ἀνεδείκνυντο πρωτίτως ἡ τιμὴ καὶ εὐλαβία· μετριοπαθῆς καὶ εἰς ἄκρον ἀγαθός, ἡγάπας μετὰ παραδειγματικῆς καὶ ἀνυποκρίτου ἀγάπης τοὺς Συναδέλφους Σου καὶ εἰς τὴν χαρὰν τούτων ἔχαρες καὶ εἰς τὴν θλίψιν τῶν κατετήκεσο ὑπὸ τῆς λύπης. Σὲ ἐνθυμούμεθα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν ἐπισυμβᾶσαν τῷ ἀτυχεῖ

συναδέλφῳ I. Διπλαροπούλῳ συμφορᾶν. Σὲ ἐβλέπομεν ἀγωνιῶντα πῶς νὰ καταστήσῃς τὴν νεκρικὴν πομπὴν μεγαλοπρεπεστέρην· δὲν ἐγνωρίζεις Ἀνδρέα ὅτι προσητοιμάζετο ταχεῖα καὶ διὰ σὲ ἡ ἄχαρις αὕτη πανήγυρις, οὐδ' ἡμεῖς ἐγνωρίζομεν ὅτι ἐμέλλομεν σήμερον νὰ σὲ προπέμψωμεν εἰς τὸν ἄφρον! Σὲ ἐνθυμούμεθα Ἀνδρέα ὡς φίλον· ἦσο πολύτιμος δι' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀπότομος αὕτη καὶ ἀνέλπιστος μετάστασις σου, ἐν νεαρῇ ἡλικίᾳ, ἀφίσει ἡμῖν κενὸν μέγα, κενὸν δυσαναπλήρωτον· ἡ φίλια, εἰς τοὺς καλῶς διαγνώσκοντας τὴν σημασίαν αὐτῆς, εἶναι τὸ τιμιώτερον πλεονέκτημα, τὸ ἀσφαλέστερον ἔνδειγμα ψυχῆς καὶ καρδίας εὐγενεῦς. Εἰς τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἐψυμμυθιωμένης καὶ ἐπιπλάστου ζωῆς, καθ' ἣν μόνον τὸ ἄχαρι καὶ ταπεινὸν συμφέρον διέπει τὴν κοινωνίαν ταύτην, σὺ ὡς φίλος ἦσο ὅτι ἐξοχὸν καὶ ὑπέρτερον δύναται νὰ ἔχῃ τις ἐν τῷ κόσμῳ! Σὲ ἐνθυμούμεθα Ἀνδρέα ὡς συνάδελφον καὶ τὴν μνήμην σου φέρομεν ἱερὸν κρηπίδωμα καὶ ἐγγύην πρὸς συνοχὴν τοῦ συναδέλφου συνδέσμου! Σὲ ἐνθυμούμεθα Ἀνδρέα ὡς ἀνθρώπον καὶ δὲν ἀμνημονοῦμεν ὅτι τοὺς πάντας περιεποιεῖσο! Σὲ ἐνθυμούμεθα Ἀνδρέα ὡς υἱόν, ὡς ἀδελφόν, καὶ, οἱ συνδεόμενοι πρὸς σὲ διὰ τοιούτων δεσμῶν, ἔχαζον διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων σου, τὴν ὑψίστην αὐτὴν ἀρετὴν υἱοῦ σωφρονούντος, ἀδελφοῦ ἀγαθοῦ. Τὰ ἐπιζήλα ταῦτα προσόντα σου, πολὺπλουστε Ἀνδρέα, εἶναι ἔνδειξις καὶ ἐπισπράγισμα τῆς εὐγενείας τῆς ψυχῆς σου καὶ πρόκεινται σήματα ἀλώβητα καὶ ἀνεξίτηλα μνήμης αἰδίου· ἀλλ' ἀνθρώπινης ἀφ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀπέπτως ταχὺς καὶ εἰς ἄωρον ἡλικίαν ἀπῆλθες. . . πῶς ἀπῆλθες ταχὺς; πῶς ἐγκατέλειπας τοὺς συγγενεῖς τοὺς συναδέλφους, τοὺς φίλους, τοσοῦτῳ ἀκαριαίως τοσοῦτῳ ἀποτόμως; ἐζήλωσας νέαν ζωὴν. . . ἐπεδίωξας ἑτέραν κοινωνίαν καὶ διὰ τοῦτο ἀφ' ἡμῶν ἀπέπτως καὶ διὰ τοῦτο μᾶς καταλείπεις. . . Ἐφυγε; Ἀνδρέα τὴν μικρολόγον ταύτην γῆν τῶν προλήψεων, ἔνθα ζωηρότερον ἀναπτύσσεται καὶ ἀκμάζει ἡ ἀλαζονεία καὶ ὁ τύφος, καὶ ὑπὸ τὸν ταπεινὸν ὕλισμόν, ἀναθρώσκει ἡ εἰδεχθῆς μορφή τοῦ ἀδικήματος καὶ τῆς κακίας! δὲν ἀπέθανες ὅμως Ἀνδρέα· ὁ ἐν ἀρετῇ διαβιώσας ζῆ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, ὀρισεῖσαν διὰ τὰς εὐγενεστέρας ψυχᾶς. Ἐκεῖ ζῶντα σὲ χαιρετῶμεν μετ' ἐπιφθόνου πνεύματος. . . ἐκεῖ, ἔνθα θάλλει καὶ βραβεύεται ἡ ἀρετὴ, σὲ ἀσπαζόμεθα ἐγκάρδιον ἀσπασμόν. . . ἡ συνάδελφος χορεία, ἐκφωνοῦσα σοι τὸ σχαῖρεν κατατίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου, διὰ χειρῶν τρεμουσῶν, ὡς δείγμα μνήμης ἀγαθῆς, τὸν στέφανον τόνδε.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελεῖται μνημόσυνον εἰς τὸν ἐνταῦθα Ναὸν τῆς Παντανάστης ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀρτι τελευτήσαντος

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΙΠΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόρου.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ μακαρίτου νὰ παρευρεθῶσιν, εὐαρεστούμενοι.

Ἡ παροῦσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς πρόσκλησις.

Ἐν Πάτραις τὴν 7 Ἀπριλίου 1883.

Ἡ μήτηρ καὶ ἀδελφοὶ τοῦ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΖΕΒΕΡΙΝΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

Λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ τῷ σεβαστῷ κοινῷ καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις πελάταις του, ὅτι μετώκησεν εἰς τὴν οἰκίαν Γ. ΣΤΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ἀπέναντι τῆς Αὐτικῆς Ἐκκλησίας.

Πάτραι 8 Ἀπριλίου 1883.